

ת"פ 66946/05/20 - מדינת ישראל נגד אליה פרץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66946-05-20 מדינת ישראל נ' פרץ

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

אליה פרץ

ע"י ב"כ עו"ד מאיר ארנפלד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שביום 15.10.2019 ישב הנאשם יחד עם אחרים בדרך חברון 150. בעקבות דיווח על הקמת רעש במקום, הגיעו שוטרים כדי לטפל באירוע. השוטרים הבחינו בנאשם והאחרים שותים אלכוהול וצועקים וכאשר הבחינו האחרים בניידת המשטרה, חלקם ברחו מהמקום. בהמשך, עת התקרבו השוטרים למקום, התקרב הנאשם לאחד השוטרים וצעק. השוטר ביקש ממנו להירגע ותעודה מזהה. בתגובה ענה לו הנאשם "אתה צעיר, אמא שלי בדרגה גבוהה יותר". בהמשך התקרב שוב הנאשם לשוטר, נצמד אליו ואמר לו מספר פעמים "שב בשקט". השוטר הרגיש מאויים, הדף את הנאשם על מנת להרחיקו ממנו וכיוון לנאשם את הטייזר מחשש שהנאשם יתקוף אותו. השוטר הודיע לנאשם כי הוא עצור ובתגובה החל הנאשם לברוח מהמקום. בהמשך, נעצר הנאשם על ידי שוטרים ואת השוטר מ' העביר את הנאשם אל תוך הניידת, איים עליו הנאשם באומרו "אתה נ"מ אל תדאג אתה מת". בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) ובעבירה של **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

מהלך הדין

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא כבן 23, כיום נשוי, ועובד בחנות. שירות המבחן גולל את קורותיו של הנאשם, שסיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית וזאת למרות קשיים לא מועטים בילדותו. בהמשך גויס לצבא ושירת שירות צבאי מלא ביחידה קרבית, כשבמהלך שירותו הצבאי נחשף לאירוע שהותיר בו חותם, ובעטיו אובחן כפוסט

טראומתי. הנאשם מטופל בהקשר זה ובהמשך אושר לו שימוש בקנביס רפואי. לגבי האירוע נשוא כתב האישום קיבל הנאשם אחריות מסוימת, מאחר שהיה בגילופין ואת מרבית האירוע לא זכר. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וביקש להתרכז בהטבת מצבו הנפשי במסלול הפרטי שבו פוסע. שירות המבחן התלבט אם להמליץ על צו מבחן אך נוכח עמדת הנאשם נמנע מכך, וסבר שניתן להסתפק במאסר מותנה וענישה נלווית נוספת, לאחר שהנאשם הוערך כאדם נורמטיבי באופן כללי.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח מכלול הנסיבות ועמד על הרשעת הנאשם. מאידך, ביקש הסיניגור לבטל את ההרשעה נוכח הנסיבות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על כבודם וחייהם של השוטרים העושים לילות כימים על מנת לשמור על הסדר הציבורי ולהגן על אזרחי המדינה. הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין המדובר בעבירה מתוכננת, אלא באובדן שליטה של הנאשם שהתחצף לשוטרים, איים עליהם וסירב להזדהות, זאת לאחר שככל הנראה עשה שימוש באלכוהול. הנאשם אדם בגיר והיה צריך להימנע מביצוע המעשים ולו האחריות הבלעדית על ביצועם.

מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הפרעה לשוטרים לצד עבירות נוספות, מלמדת כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב, תלוי נסיבות הנאשם והמעשים. גם כאשר דובר על השתוללות פוגענית של ממש ובתקיפות שהסתיימו בחבלות שוטרים, נקבעו מתחמים הנעים בין מאסר מותנה לחודשי מאסר ספורים. בעפ"ג (י-ם) 23655-03-15 **הגוס** נ' **מ"י** (מיום 2.6.2015) הורשע נאשם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובית המשפט קבע כי מתחם הענישה צריך לנוע בין של"ץ למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ עד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא התמודד בהצלחה עם קשיים לא מעטים בחייו, סיים ב"ס תיכון בהצלחה וכך גם סיים שירות צבאי מלא ביחידה קרבית בהצלחה, והוא עובד

לפרנסתו ולאחרונה התחתן. הנאשם קיבל אחריות למעשים ולא נפתחו לו תיקים חדשים מאז ביצוע העבירה.

המיקום במתחם - לכן יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם בהתאם להמלצת שירות המבחן.

שאלת ביטול ההרשעה - הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה ולכן אין מקום לבטל את ההרשעה, משום שלא הוצגה ראשית ראיה לנזק קונקרטי שעלול לסכן את עתידו של הנאשם. יחד עם זאת, יש להכיר במה שעבר הנאשם בחייו, כנסיבה שיש לקחת בחשבון לזכותו.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר שלא ירוצה, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים את העבירות בהן הורשע;
- ב. קנס בסך 500 ₪, או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 2.1.2022 בתשלום אחד מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;
- ג. התחייבות בסך 2,500 ₪ שלא לעבור כל את העבירות בהן הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ב, 25 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.